

V Пријелазне и завршне одредбе

Члан 18.

Ступање на снагу

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 361/2018

29. марта 2018. године

Сарајево

Премијер

Фадил Новалић, с. р.

На основу члана 19. став (1) Закона о Влади Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 и 8/06), а у вези са чланом 24. Закона о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 10/12), Влада Федерације Босне и Херцеговине, на 109. hitnoj сједници, одржаној 29.03.2018. године, доноси

UREDBU**O USLOVIMA ZA DODJELU DRŽAVNE POMOĆI U
OBLIKU NAKNADE ZA OBAVLJANJE I IZVRŠENJE
JAVNIH USLUGA PRIVREDNIM SUBJEKTIMA
KOJIMA JE POVJERENO OBAVLJANJE USLUGA OD
OPĆEG EKONOMSKOG INTERESA****I. Опће одредбе**

Члан 1.

Предмет Уредбе

- (1) Овом се уредбом уређују услови за додјелу државне помоћи у облику накнаде за обављање и извршење јавних услуга правним и физичким лицима којима је у складу са посебним правилима повјерено обављање услуга од опћег економског интереса или додјелено искључиво право обављања одређених дјелатности ако би у случају неpostoјања те помоћи они били онемогућени у извршењу задатака који су им повјерени, те начин израчунавања накнаде и други услови који морају бити испуњени како се том помоћи у већој мјери не би нарушила тржишна конкуренција и испуњавање преузетих међународних обавеза Босне и Херцеговине.
- (2) Ова се уредба односи искључиво на услове за додјелу накнаде за обављање и извршење услуга из става (1) овог члана правним и физичким лицима која се сматрају привредним субјектима у смислу члана 1. става (1) тачка g) Закона о систему државне помоћи у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Закон).

Члан 2.

Дефиниције

- (1) Услуге од опћег економског интереса су јавне услуге од посебне важности за живот и задовољење потреба грађана, а које не би биле доступне грађанима или би им биле доступне под мање повољним условима од уобичајених ако би изостала финансијска помоћ јавних тијела јер их сами привредни субјекти полazeћи искључиво од тржишних принципа нису у могућности пружити или их нису у могућности пружити на задовољјавачући начин у погледу обима, услова, цијене, квалитете, учесталости и доступности.
- (2) Услугама од опћег економског интереса из става (1) овог члана уобичајено се сматрају услуге јавног пријевоза путника, луке услуге које се односе на путнички промет, услуге испоруке енергије, услуге широкопојасних мрежа, поштанске и остале сличне услуге од посебне важности за грађане.

Члан 3.

Изузећа од примјене Уредбе

- (1) Изузетно од одредби члана 1. ова уредба се не примјењује на додјелу државних помоћи за обављање услуга од опћег

економског интереса у секторима жељезничког и цестовног пријевоза путника и јавне радиодифузије на које се односе посебна правила о обављању и извршењу услуга од опћег економског интереса.

- (2) Државна помоћ у облику накнаде за обављање и извршење услуга од опћег економског интереса у износу вишем од 15 милиона еура годишње привредним субјектима у теškoцама може се додјелити у складу с правилима за додјелу државних помоћи за санацију и реструктурирање.

II. Uslovi za dodjelu državne pomoći u obliku naknade za pružanje javnih usluga

Члан 4.

Овлашћење

- (1) Државна помоћ у облику накнаде за обављање јавне услуге (даље: накнада) може се додјелити привредном субјекту којем је посебним законом, прописом или уговором односно другим обавезујућим службеним актом (или више њих) надлежног јавног тијела повјерена обавеза обављања услуга од опћег економског интереса (даље: акт о овлашћењу).
- (2) Акт о овлашћењу за обављања услуга од опћег економског интереса из става (1) овог члана мора садржавати слjedeће:
 - a) Назив правног акта (једног или више њих) на основу којег се одређеном привредном субјекту повјерава пружање јавне услуге и врста искључивих или посебних права која су му повјерена од стране за то надлежног тијела;
 - b) Опис односно садржај обавезе/задаче пружања јавне услуге за коју се намјерава додјелити накнада и период пружања те услуге;
 - c) Назив привредног субјекта којем је повјерена обавеза обављања јавне услуге и географско подручје на којем ће обављати ту услугу;
 - d) Опис механизма утврђивања износа накнаде и параметри за израчунавање, контролу и праћење употребе те накнаде;
 - e) Начин на који ће се дavalac накнаде осигурати од додјеле прекомјерне накнаде и осигурати поврат разлике eventualno више исплаћене накнаде од оне која је стварно потребна да би се пружила одређена јавна услуга.

Члан 5.

Утврђивање накнаде за обављање јавне услуге

- (1) Износ накнаде за обављање јавне услуге не смије премашити износ који је неопходан за покривање нето трошкова који су настали приликом извршавања обавезе пружања јавне услуге, укључујући разумну добит.
- (2) Износ накнаде се може утврдити унапријед (ex ante) у акту о овлашћењу из члана 4. става (1) ове уредбе полazeћи од трошкова и прихода за које се очекује да ће настати обављањем одређене услуге или накнадно (ex post) полazeћи од стварно реализираних трошкова и прихода при обављању јавне услуге или комбинацијом оба наведена начина, зависно од тога жељи ли дavalac накнаде увести одређене потицајне критерије за додјелу накнаде при обављању јавне услуге, на примјер у односу на квалитету пружених услуга и повећање ефикасности. У случају увођења потицајних критерија, акт о овлашћењу може садржавати одредбу у складу с којом се у случају неостваривања постављених циљева накнада смањује, или у случају премашивања тих циљева, накнада повећава, примјењујући методу израчуна потицаја која је дефинирана тим актом.
- (3) Нето трошкови из става (1) овог члана могу се израчунати примјеном двију методологија, и то:

- a) metodologijom zasnovanoj na alokaciji troškova prema kojoj se neto trošak koji je neophodan za izvršenje javne usluge izračunava kao razlika između troškova (rashoda) i prihoda nastalih izvršenjem te obaveze, ili
 - b) metodologijom neto nepotrebnih troškova prema kojoj se neto trošak koji je neophodan (ili očekivan) za izvršenje javne usluge izračunava kao razlika između neto troškova (rashoda) koji su nastali zbog obaveze obavljanja usluge od općeg ekonomskog interesa i neto troškova ili dobiti koju bi određeni privredni subjekat ostvario da nije bio u obavezi obavljati javnu uslugu. Ako se određenom privrednom subjektu zbog obaveze obavljanja javne usluge smanjuje prihod, a to ne utječe na njegove troškove, neto trošak koji nastaje izvršenjem javne usluge se utvrđuje na osnovu umanjenog prihoda.
- (4) Troškovi iz stava (1) ovog člana koji se moraju uzeti u obzir uključuju sve troškove koji nastaju obavljanjem javne usluge, a obračunavaju se na osnovu opće prihvaćenih načela troškovnog računovodstva, kako slijedi:
- a) ako cjelokupna djelatnost određenog privrednog subjekta obuhvata ili je ograničena isključivo na pružanje usluge od općeg ekonomskog interesa, uzimaju se u obzir svi troškovi toga subjekta;
 - b) ako privredni subjekat ujedno obavlja i druge djelatnosti i aktivnosti koje nisu obuhvaćene aktom o ovlaštenju za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa, u obzir se uzimaju samo troškovi povezani s pružanjem javne usluge;
 - c) troškovi koji se odnose na obavljanje javne usluge mogu uključivati sve direktne troškove koji nastaju pružanjem te usluge kao i odgovarajući udio u troškovima koji su zajednički toj usluzi i troškovima ostalih djelatnosti koje obavlja isti subjekat. Pri utvrđivanju odgovarajućeg doprinosa zajedničkim troškovima kao kriterij za obračun može se koristiti metoda poređenja (benchmarkinga) s tržišnim cijenama, a ako to nije izvedivo, zajednički se troškovi mogu obračunati polazeći od procjene razumne dobiti koju privredni subjekat legitimno očekuje od obavljanja djelatnosti izvan obima javne usluge;
 - d) troškovi investicija, posebno za infrastrukturu također se mogu uzeti u obzir ako su takve investicije neohodne za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa.
- (5) Prihodi koje je potrebno uzeti u obzir moraju obuhvatiti ukupan prihod privrednog subjekta koji je ostvaren obavljanjem javne usluge, uključujući i prihod koji on ne bi ostvario da mu ta obaveza nije povjerena, bez obzira na to da li se radi o državnoj pomoći ili direktnom prihodu od pružanja usluge. Ako privredni subjekat ostvaruje i prihode po osnovu obavljanja djelatnosti za koje ima posebna ili isključiva prava, nezavisno od povjerene mu usluge od općeg ekonomskog interesa za koju dobiva državnu pomoć, i taj se iznos mora uključiti u njegov prihod. Nadležno tijelo, davalac naknade može donijeti odluku da se dobit koja se ostvaruje iz drugih djelatnosti, a koje su izvan obima javne usluge u cijelosti ili djelimično koristi za finansiranje javne usluge.
- (6) Razumnom dobiti iz stava (1) ovog člana smatra se stopa prinosa na uloženi kapital koju bi za period u kojem je u obavezi pružati javnu uslugu očekivao tipičan privredni subjekat koji posluje u skladu s načelima tržišnog poslovanja, uvećano za faktor rizika. Stopa prinosa na kapital označava internu stopu rentabilnosti poduzetnika

(ISR) u cjelokupnom periodu trajanja ovlaštenja odnosno internu stopu prinosa na uloženi kapital.

- (7) U izuzetnim okolnostima, ako zbog prirode određene ekonomske djelatnosti, nije moguće koristiti pokazatelj prinosa na uloženi kapital iz prethodnog stava, kako bi se procijenila razumna dobit, u obzir se mogu uzeti sljedeći pokazatelji: prosječan prihod na vlastiti kapital (ROE), prihod na imovinu ili prihod od prodaje. Prinosom se smatra dobit prije odbitka kamata i poreza u određenoj godini.

Član 6.

Dvojno knjigovodstvo

Ako privredni subjekat kojem je povjereno obavljanje javne usluge istovremeno obavlja i druge ekonomske djelatnosti odnosno djelatnosti izvan utvrđenog obima javne usluge, na knjigovodstvenim kontima se moraju odvojeno prikazivati troškovi i prihodi ostvareni obavljanjem te usluge od onih koje ostvaruje obavljanjem drugih poslova, kao i parametri obračuna ("ključevi") za odvajanje troškova i prihoda. Troškovi povezani s djelatnostima izvan obima javne usluge odnose se na sve direktne troškove, odgovarajući udio u zajedničkim troškovima te odgovarajući prihod na kapital. U odnosu na te troškove ne može se dodijeliti državna pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge.

Član 7.

Nadzor nad prekomjernom naknadom

- (1) Ako privredni subjekat koji obavlja javnu uslugu primi naknadu za obavljanje te usluge u iznosu koji je viši od iznosa koji je utvrđen u skladu sa članom 5. ove uredbe, dužan je u što kraćem roku davaocu državne pomoći vratiti prekomjerni iznos isplaćene naknade. U suprotnom taj iznos prekomjerno isplaćene naknade smatrat će se neodobrenom pomoći iz člana 5. Zakona.
- (2) Izuzeto, uz saglasnost davaoca državne pomoći, ako iznos naknade iz stava (1) ovog člana ne premašuje 10% iznosa prosječne godišnje naknade, prekomjerna naknada se može prenijeti u sljedeći period i oduzeti od iznosa državne pomoći koji je potrebno isplatiti za taj period.

Član 8.

Odobrenje državne pomoći u obliku naknade za obavljanje javne usluge

- (1) Javna tijela, davaoci državne pomoći u obliku naknade za pružanje javne usluge dužna su pravovremeno obavijestiti Federalno ministarstvo finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo finansija), kao nadležni organ za provođenje Zakona u ime Vlade Federacije Bosne i Hercegovine o namjeri dodjele te naknade i dostaviti mu zahtjev za odobrenje državne pomoći u obliku naknade za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa.
- (2) Radi provjere ispunjenosti uslova za dodjelu državne pomoći iz stava (1) ovog člana, odnosno uslova za obavljanje i izvršenje usluga iz člana 6. stava (1) tačke c) Zakona, koji su detaljno uređeni ovom uredbom, Ministarstvo finansija prosljedit će zahtjev za odobrenje državne pomoći Vijeću za državnu pomoć Bosne i Hercegovine (dalje: Vijeće) u roku od 30 dana zajedno s mišljenjem o prijedlogu predmetne pomoći.
- (3) Vijeće ocjenjuje zahtjev i donosi odluku iz člana 12. Zakona.
- (4) Vijeće može odobriti pomoć iz stava (2) ovog člana najviše na period od 10 godina.
- (5) Davaoci državne pomoći u obliku naknade za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa dužni su osigurati da se pri dodjeli i korištenju te naknade poštuju odredbe ove uredbe i posebno vode računa o tome da iznos naknade ne premaši iznos utvrđen u skladu sa članom 5. ove uredbe.

- (6) Na zahtjev Vijeća, davalac naknade iz stava (1) ovog člana dužan je dostaviti podatke i dokaze da dobit koju ostvaruje privredni subjekt kojem je povjereno obavljanje javne usluge ne premašuje iznos koji je primjeren za tu ili sličnu vrstu ekonomske aktivnosti.
- (7) Davaoci naknade iz stava (1) ovog člana dužni su do 30. aprila tekuće godine Ministarstvu finansija dostaviti podatke o naknadi dodijeljenoj u prethodnoj godini.

Član 9.

Uslovi koji moraju biti ispunjeni da naknada za obavljanje javne usluge ne predstavlja državnu pomoć

- (1) Naknada za obavljanje javne usluge koja se dodjeljuje privrednim subjektima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa ne predstavlja državnu pomoć u smislu Zakona, ako su pri dodjeli te naknade kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:
- Primaocu naknade povjerena je obaveza obavljanja određene usluge od općeg ekonomskog interesa od strane nadležnog državnog tijela uz jasno i detaljno definiran obim i sadržaj te usluge;
 - Parametri i kriteriji za obračun naknade utvrđeni su unaprijed, odnosno prije dodjele naknade, na objektivna i transparentna načina;
 - Naknada ne premašuje iznos koji je neophodan za pokrivanje svih ili dijela troškova koji su nastali pri izvršenju obaveze obavljanja javne usluge, uzimajući pri tome u obzir i prihode koji su ostvareni pružanjem te usluge, kao i razumnu dobit koja se treba omogućiti privrednom subjektu, pružatelju javne usluge;
 - Privredni subjekat kojem je povjereno obavljanje javne usluge odabran je na javnom konkursu u skladu s propisanim postupkom javne nabavke. Ako nije odabran na javnom konkursu, mora se dokazati da se radi o subjektu kojim se dobro upravlja, te raspolaze potrebnim materijalnim sredstvima i ostvaruje pozitivne finansijske rezultate poslovanja prema međunarodnim računovodstvenim standardima koji se odnose na pokazatelje produktivnosti ili druge kvalitativne pokazatelje poslovanja, odnosno daje struktura troškova poslovanja tog privrednog subjekta uporediva s troškovima privrednog subjekata u istoj ili sličnoj djelatnosti.
- (2) Odredbe stava (1) ovog člana ne isključuju mogućnost da nadležni organ dostavi zahtjev za ocjenu ispunjava li naknada uslove iz ove uredbe u skladu s postupkom propisanim u članu 8. ove uredbe, a niti mogućnost da Vijeće pokrene ocjenu usklađenosti te naknade po službenoj dužnosti.

III. Praćenje i nadzor nad dodjelom naknade za obavljanje javne usluge

Član 10.

Transparentnost

U slučaju dodjele naknade za obavljanje javne usluge u iznosu višem od 15 miliona EUR, a koja se dodjeljuje privrednom subjektu koji, uz djelatnost od općeg ekonomskog interesa, obavlja i druge djelatnosti, Ministarstvo finansija će na internet stranici objaviti sljedeće informacije:

- akt o ovlaštenju ili njegov sadržaj koji sadrži elemente iz člana 4. ove uredbe
- godišnje iznose pomoći koje su dodijeljene tom privrednom subjektu.

Član 11.

Čuvanje i pristup podacima

- (1) Davaoci naknade za obavljanje javne usluge dužni su za cijeli period trajanja ovlaštenja za obavljanje tih usluga koje je dodijeljeno određenim privrednim subjektima i najmanje

10 godina nakon završetka toga ovlaštenja čuvati sve podatke i informacije o dodjeli naknade kako bi omogućili nadzor i provjeru da li je naknada odobrena u skladu s ovom uredbom.

- (2) Na osnovu pisanog zahtjeva Ministarstva finansija i Vijeća, javna tijela koja dodjeljuju naknade za obavljanje javne usluge, dužna su dostaviti sve informacije koje su potrebne da bi se utvrdilo jesu li akti kojima se utvrđuju ovlaštenja u odnosu na obračun naknada u skladu s ovom uredbom.

IV. De minimis pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge

Član 12.

Maksimalni dozvoljeni iznos i pravila za izračunavanje gornje granice de minimis pomoći

- De minimis pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge može po jednom privrednom subjektu koji obavlja određenu javnu uslugu iznositi najviše 500.000 eura u tri fiskalne godine.
- Gornja granica de minimis pomoći utvrđena u stavu (1) ovog člana primjenjuje se bez obzira na oblik de minimis pomoći i neovisno o tome da li se naknada za obavljanje javne usluge finansira iz budžeta Bosne i Hercegovine, budžeta Federacije, budžeta jedinica lokalne samouprave ili sredstvima iz EU fondova.
- Za potrebe pravilnog izračunavanja gornje granice iz stava (1) ovog člana, de minimis pomoć se izražava kao bespovratna pomoć. Svi iznosi se primjenjuju kao bruto iznosi, odnosno iznosi prije odbitka poreza i drugih davanja. Ako se de minimis pomoć dodjeljuje u drugom obliku, a ne kao direktna subvencija, iznos te potpore jednak je bruto novčanoj protivrjednosti pomoći.
- De minimis pomoć koja se isplaćuje u više obroka diskontira se na iznos de minimis pomoći u vrijeme njezine dodjele. Pritom, kod diskontiranja primjenjuje se diskontna kamatna stopa koja važi u trenutku dodjele naknade za obavljanje javne usluge.
- Dodjela de minimis pomoći za obavljanje javne usluge ne podliježe obaveznoj prijavi Vijeću.

Član 13.

Obim primjene

- (1) De minimis pomoć iz člana 12. ove uredbe ne može se dodijeliti:
- kada se radi o aktivnostima usmjerenim izvozu u treće zemlje ili države članice EU, ako je ta pomoć direktno povezana s izvezenim količinama, s uspostavljanjem i funkcioniranjem distribucijske mreže ili pokrićem drugih operativnih troškova povezanih s izvoznom djelatnošću;
 - za davanje prednosti domaćim proizvodima u odnosu na uvezene;
 - privrednim subjektima koji obavljaju djelatnost u industriji proizvodnje ugljena;
 - privrednim subjektima koji obavljaju djelatnost prijevoza robe cestovnim putem uz naknadu;
 - privrednim subjektima u teškoćama.
- (2) Ako privredni subjekt u isto vrijeme obavlja neku od djelatnosti iz stava (1) ovog člana i djelatnost za koju prima de minimis pomoć za obavljanje javne usluge, u obavezi je odvojeno voditi te aktivnosti ili troškove, kako se naknada za obavljanje javne usluge ne bi koristila na djelatnosti iz stava (1) ovog člana.

Član 14.

Pravila za određivanje transparentnosti de minimis pomoći

- (1) Odredbe ove uredbe o de minimis pomoći za obavljanje usluge od općeg ekonomskog interesa primjenjuju se samo

na naknadu kod koje je moguće unaprijed izračunati bruto novčanu protuvrijednost bez potrebe za procjenom rizika (transparentna pomoć).

- (2) De minimis pomoć iz stava (1) ovog člana sadržana u kreditima smatra se transparentnom de minimis pomoći ako se bruto novčana protuvrijednost izračunava primjenom referentne kamatne stope koja vrijedi u trenutku dodjele pomoći.
- (3) De minimis pomoć iz stava (1) ovog člana sadržana u dokapitalizaciji smatra se transparentnom de minimis pomoći samo ako ukupan iznos javne dokapitalizacije ne premašuje gornju granicu iz stava (1) člana 12. ove uredbe.
- (4) De minimis pomoć iz stava (1) ovog člana sadržana u mjerama rizičnog finansiranja smatra se transparentnom de minimis pomoći ako program rizičnog finansiranja osigurava kapital u iznosu koji ne premašuje gornju granicu iz stava (1) člana 12. ove uredbe.
- (5) Pojedinačna de minimis pomoć koja se dodjeljuje u okviru programa garancija preduzećima koja se ne nalaze u teškoćama smatrat će se transparentnom de minimis pomoći ako se radi o garanciji koja se odnosi na dio kredita u iznosu koji nije viši od 3.750.000 EUR po privrednom subjektu. Ako je garantirani dio kredita manji od navedenog iznosa, bruto novčana protuvrijednost izračunava se kao odgovarajući proporcionalni dio gornje granice iz stava (1) člana 12. ove uredbe.
- (6) Garancija ne smije pokrivati više od 80% pripadajućeg kredita.
- (7) Programi (sheme) garancija u obliku de minimis pomoći smatrat će se transparentnom pomoći ako Vijeće prije primjene tih programa (shema) odobri metodologiju izračuna bruto novčane protuvrijednosti garancije i ako se ta metodologija eksplicitno odnosi na vrstu garancije i način njihove primjene u skladu s odredbama ove uredbe.

Član 15.

Kumulacija

- (1) Ako ukupan iznos de minimis pomoći u obliku naknade za obavljanje javne usluge koja se dodjeljuje određenom privrednom subjektu za pružanje javne usluge premaši iznos iz stava (1) člana 12. ove uredbe, tada se ne radi o de minimis pomoći.
- (2) De minimis pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge ne može se sabirati s drugim vrstama državne pomoći u odnosu na iste opravdane troškove ako bi to rezultiralo s višim intenzitetom državne pomoći od dopuštenog.
- (3) De minimis pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge iz ove uredbe može se sabirati sa de minimis potporom koja je uređena općim pravilima o dodjeli de minimis pomoći samo do gornje granice iz stava (1) člana 12. ove uredbe.
- (4) De minimis pomoć u obliku naknade za obavljanje javne usluge ne može se sabirati ni s jednom drugom naknadom za obavljanje iste usluge od općeg ekonomskog interesa, bez obzira na to da li ta naknada predstavlja državnu pomoć ili ne, uključujući i naknadu iz člana 9. ove uredbe.

Član 16.

Obaveze davaoca i korisnika de minimis pomoći u obliku naknade za obavljanje javne usluge

- (1) Davalac de minimis pomoći u obliku naknade za obavljanje javne usluge prilikom dodjele te pomoći dostavit će primaocu naknade pisanu obavijest o iznosu naknade koja mu se dodjeljuje izraženo u bruto novčanoj protuvrijednosti, s napomenom da se radi o de minimis pomoći pozivajući se na član 12. ove uredbe i službeno glasilo u kojem je Uredba objavljena. Ako se radi o shemi (programu), davalac pomoći dužan je svakog pojedinačnog privrednog subjekta obavijestiti o iznosu de minimis pomoći koji mu je dodijeljen u skladu sa tom shemom.
- (2) Davalac de minimis pomoći može dodijeliti novu de minimis pomoć za obavljanje javne usluge tek nakon što utvrdi da iznos te pomoći ne prelazi iznos iz stava (1) člana 12. ove uredbe.
- (3) Korisnik de minimis pomoći za obavljanje javne usluge prije dodjele te pomoći dužan je davaocu pomoći dostaviti izjavu (u pisanoj formi ili elektronskim putem) o dobijanju de minimis pomoći u skladu sa ovom uredbom i o iznosu ostalih de minimis pomoći primljenih u tekućoj i dvije prethodne fiskalne godine.
- (4) De minimis pomoć za obavljanje javne usluge smatra se dodijeljenom u trenutka kada je donesen akt o dodjeli te pomoći.

Član 17.

Vođenje evidencije i čuvanje podataka o dodijeljenim de minimis pomoćima u obliku naknade za pružanje javne usluge

- (1) Davaoci de minimis pomoći iz ove uredbe dužni su Ministarstvu finansija kao nadležnom organu za provođenje Zakona dostaviti podatke u vezi s dodjelom de minimis pomoći za obavljanje usluga od općeg ekonomskog interesa kako bi se provjerila usklađenost te pomoći s odredbama ove uredbe, najkasnije do 30. aprila tekuće godine za prethodnu godinu.
- (2) Davalac de minimis pomoći iz ove uredbe dužan je čuvati podatke o pojedinačnoj de minimis pomoći 10 godina od dana dodjele te pomoći, a o shemama (programima) de minimis pomoći 10 godina od dana kada je posljednja pomoć iz te sheme dodijeljena pojedinačnom korisniku.
- (3) Davalac de minimis pomoći za obavljanje javne usluge dužan je na zahtjev Ministarstva finansija i/ili Vijeća u roku od 20 dana dostaviti sve podatke koje ova tijela smatraju potrebnim kako bi ocijenili da li su ispunjeni uslovi iz ove uredbe koji se odnose na dodjelu de minimis pomoći za obavljanje javne usluge, kao i podatke o ostalim de minimis pomoćima koje je primio određeni privredni subjekt.

V. Prijelazne i završne odredbe

Član 18.

Stupanje na snagu

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

V. broj 361/2018
29. marta 2018. godine
Sarajevo

Premijer
Fadil Novlić, s. r.